

[Sønderby]

get stor omsætning, vil have gavn af denne bro.

Beskæftigelsesmæssigt er der også meget at hente. Hr. Burgdorf nævnte, at i forbindelse med Lillebæltsbroen skete der en udvikling på begge sider af Lille Bælt. Det tror jeg også vil ske ved Storebæltsbroen.

Det er da ingen hemmelighed, at der i de forskellige regeringspartier har været divergerende meninger om afsnit 12, altså konklusionen, og det har der også været i venstre. Vi har drøftet det på flere gruppemøder, men der står jo i redegørelsen, at det stadig er regeringens indstilling at holde fast ved en fast forbindelse – og det er ikke et Loch Ness-uhyr, som vi her holder fast ved – men at vi venter til 1985 med at beslutte.

Det, diskussionen står om, er, om vi har råd til det. Vi må sige, at i det halve år regeringen har været ved magten, er den økonomiske politik blevet meget forbedret, og hvis denne regering får mulighed for at fortsætte til 1985, så er jeg sikker på, at der også økonomisk er baggrund for at bygge denne bro, og så tror og håber jeg, at vi til den tid vil sætte broen i gang.

Vi må så bruge tiden – som ministeren siger i redegørelsen – til at vurdere finansieringsformen: privat eller offentlig finansiering. Vi må også bruge tiden til at undersøge tunnelmulighederne, men jeg vil gerne advare dem, der tror på, at vi skal lave en biltogstunnel. Vi har erfaringer også nede i det sydlige for, at biltogstunneler giver et monopol til dem, der kører med disse tog. Det vil sige, at DSB får monopol på trafikken under Store Bælt. Derfor må jeg advare imod en biltogstunnel, men jeg vil gerne have, at ministeren undersøger, om der er muligheder for at have tunnelforbindelse noget af vejen. Der er, som vores ordfører sagde, også nogle steder, hvor man laver disse undersøgelser. Vi må i den tid også vurdere DSBs takstpolitik, for jeg mener ikke, det kan være rigtigt, at DSB tjener 100 mill. kr. på bilfærgerne ved Halsskov og sætter penge til på godstrafikken. Det bør man nok også lige kigge på.

Venstre er ikke bromodstander. Det sagde vores ordfører. Vi har været med til at sætte Lillebæltsbroen i værk, og skal vi også tage Farøbroen med? Det har jeg altså ikke været med til, men det har venstre været med til. Vi har vist, at vi vil være med til en udvikling.

Jeg er sikker på, at hvis de økonomiske lyspunkter, der er i det første halvår af regeringens tid, fortsætter, så vil der i 1985 blive taget beslutning om at bygge en bro.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har med glad forventning set frem til denne dag og denne debat. Det daglige arbejde herinde tvinger os til hovedsagelig at beskæftige os med de nære ting, næste års budget, aktuelle afgørelser og stillingtagen. Derfor er det forfriskende en gang imellem at beskæftige sig med tanker og projekter, der rækker ud i tiden.

Vi har nu i en række år – og vi er alle mere eller mindre medskyldige deri – været med til at hobe en række vanskeligheder op for vore børn og børnebørn ved de samfundsøkonomiske dispositioner, der har været truffet. Her har vi for en gangs skyld et projekt, som, hvis det kan gennemføres, vil være en langvarig fordel for vore efterkommere. Vi kan lægge ryg til at få det stablet op, og når det så står der og er betalt – vel at mærke betalt af brugerne og ikke af skatteyderne – så står det kvit og frit til det samfund, der måtte være om 20–25 år fra nu. Det er en glædelig ting at beskæftige sig med, en positiv ting at beskæftige sig med, og min forventning til denne debat er heller ikke blevet skuffet.

Jeg vil gerne først og fremmest takke de mange ordførere, som dels har rost rapporten, som jo er mine tekniske medarbejders fortjeneste, dels har vist forståelse for redegørelsens indhold og linje, og for de mange positive ting, der er sagt om det projekt, der her behandles. Jeg har også syntes, jeg kunne mærke en vis interesse, større end almindeligt, for denne debat i dag, og det er jo også ret naturligt for dette folketings medlemmer, for eftersom vi formentlig ikke skal have det næste folketingsvalg før i slutningen af 1985, vil det jo blive dette folketings medlemmer, der i 1985 vil komme til at stå over for den endelige afgørelse. Derfor er det kun naturligt, at man viser stor interesse.

Det er blevet konstateret – og det er helt klart for enhver, der kan læse indenad – at den redegørelse, som jeg har haft den ære på regeringens vegne at afgive, og som dækker regeringens opfattelse, klart manifesterer, at